

Súd: Okresný súd Liptovský Mikuláš
Spisová značka: 10Csp/19/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5616205470
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 10. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martina Mochnáčová
ECLI: ECLI:SK:OSLM:2017:5616205470.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Liptovský Mikuláš, sudkyňou JUDr. Martinou Mochnáčovou, v právnej veci žalobcu: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, proti žalovanej: E. A., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom U. XXXX/XX, XXX XX N. Y., adresa na doručovanie: Q. X, XXX XX N. Y., zastúpená opatrovníčkou R. V., bytom Q. X, XXX XX N. Y., a advokátkou JUDr. Janou Čončolovou, so sídlom Štúrova 17, 031 01 Liptovský Mikuláš, v spore o zaplatenie 418,- eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žaloba sa zamieťa.

II. Žalovaná má voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

odôvodnenie:

1. V konaní vedenom na Okresnom súde Liptovský Mikuláš pod sp. zn. 7C/158/2015 sa žalovaná E. A. (v pozícii žalobkyne) domáhala proti spoločnosti POHOTOVOSTĚ, s.r.o. (v pozícii žalovaného) určenia neplatnosti Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 500300947 zo dňa 10. 02. 2014 a Rozhodcovskej zmluvy k Zmluve č. 500300947 zo dňa 10. 02. 2014. V uvedenom konaní podal žalobca v zmysle § 97 O.s.p. vzájomný návrh, ktorým sa proti žalovanej domáhal zaplatenia peňažnej sumy vo výške 418,- eur s úrokom z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 418,- eur od 10. 02. 2014 do zaplatenia. Okresný súd v konaní vedenom pod sp. zn. 7C/158/2015 rozhodol rozsudkom zo dňa 14. 06. 2016, ktorým určil neplatnosť dotknutých zmlúv a zároveň vzájomný návrh žalobcu, spoločnosti POHOTOVOSTĚ, s.r.o. (v označenom konaní žalovaného) vylúčil na samostatné konanie. Z uvedeného rozsudku vyplýva, že žalovaná bola rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš č. k. 4Ps/10/2014-35 zo dňa 17. 10. 2014 pozbavená spôsobilosti na právne úkony v celom rozsahu. Je jednoznačné, že žalovaná dlhodobo trpí duševnou poruchou, ktorá nie je prechodného charakteru a ktorá ju robí nespôsobilou na uzatváranie akýchkoľvek právnych úkonov. Na základe konštatovaného súd rozhodol o neplatnosti Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 500300947 zo dňa 10. 02. 2014, ako aj Rozhodcovskej zmluvy k Zmluve č. 500300947 zo dňa 10. 02. 2014. Vzhľadom na potrebu ďalšieho dokazovania okresný súd vylúčil návrh žalobcu na zaplatenie sumy 418,- eur s príslušenstvom na samostatné konanie, ktoré je predmetom aktuálneho sporu.

2. Opatrovníčka žalovanej vo vyjadrení k podanej žalobe uviedla, že žalovaná E. A. je dlhodobo liečená v psychiatrickej ambulancii u Y. T. a je pozbavená svojprávnosti. Úverovú zmluvu so spoločnosťou POHOTOVOSTĚ, s.r.o. ju donútil podpísať Š. Š., ktorý ju zmanipuloval a pod nátlakom ju prinútil podpísať danú zmluvu. E. A. nie je schopná rozpoznať dôsledky svojho konania. K vyjadreniu bola pripojená fotokópia rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš č. k. 4Ps/10/2014-35 zo dňa 17. 10. 2014 a Listina o ustanovení za opatrovníka zo dňa 26. 11. 2014.

3. Žalobca vo vyjadrení k vyjadreniu opatrovníčky žalovanej uviedol, že je nesporné uzavretie zmluvy zo dňa 10. 02. 2014 č. 500300947, na základe ktorej bol žalovanej poskytnutý úver vo výške 500,- eur, zvýšený o príslušný poplatok 484,- eur, teda spolu mala žalovaná zaplatiť čiastku 984,- eur. Žalobca žalovanej na základe zmluvy reálne poskytol úver vo výške 500,- eur. Žalovaná si finančné prostriedky od žalobcu prevzala, je teda zrejmé, že žalobca má voči žalovanej nárok na vrátenie predovšetkým istiny úveru. Odkázal na znenie ustanovenia § 451 a § 457 Občianskeho zákonníka a zdôraznil, že žalovaná žalobcovi nevrátila poskytnutú istinu v plnej výške. Vzhľadom na uvedené zotrval na podanej žalobe a domáhal sa zaplata sumy 418,- eur s príslušenstvom.

4. Žalovaná prostredníctvom svojej právnej zástupkyne vo vyjadrení k vyjadreniu žalobcu argumentovala tým, že Okresný súd Liptovský Mikuláš už rozhodoval vo viacerých skutkovo súvisiacich veciach, v ktorých stranou v spore bola E. A., a to naposledy v konaní vedenom pod sp. zn. 4Csp/43/2017 a sp. zn. 6C/7/2016 a na okresnom súde boli podané ďalšie návrhy na určenie neplatnosti uzavretých úverových zmlúv, tak zo strany E. A., ako aj jej manžela R. A.. Žalovaná bola spolu so svojím manželom, ktorý je tiež pozbavený spôsobilosti na právne úkony, opakovane zneužívaná zo strany Š. Š. na uzatváranie úverových zmlúv, pričom finančné prostriedky na základe týchto zmlúv nikdy neprevzali, tieto preberal za nich výlučne Š. Š.. Rovnako je tomu aj v prejednávanej veci, keď žalovaná od žalobcu nikdy neprevzala žiadne finančné prostriedky a vzhľadom na svoj duševný stav ani nemohla platne žiadnu inú osobu splnomocniť na prevzatie žalovanej sumy. Tvrdenie žalobcu o tom, že žalovaná prevzala poskytnuté finančné prostriedky, nevyplýva zo žiadneho dôkazu. Z uvedeného dôvodu žalovaná nie je povinná vydať to, čo od žalobcu neprijala. Zástupkyňa navrhla, aby žalovaná bola predvolaná a k danej skutočnosti aj vypočutá. Z viacerých konaní a najmä z rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 3T/99/2015 zo dňa 14. 09. 2016 vyplýva opakované zneužívanie žalovanej a jej manžela na uzatváranie zmlúv o pôžičke a preberanie týchto súm Š. Š.. Navrhla, aby súd v tejto veci žalobu zamietol.

5. Okresný súd vykonal dokazovanie v zmysle ustanovení Civilného sporového poriadku, pričom zistil skutkový stav nasledovne.

6. Dňa 10. 02. 2014 došlo medzi stranami sporu k uzavretiu zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, predmetom ktorej bolo poskytnutie finančných prostriedkov v sume 500,- eur. Zmluva obsahovala podpis mandátára, ako aj podpis spotrebiteľa, teda žalovanej. Súčasťou zmluvy bolo Potvrdenie o prevzatí peňažných prostriedkov dňa 10. 02. 2014, ktoré obsahuje podpis žalovanej. V rovnaký deň uzavreli strany sporu rozhodcovskú zmluvu podľa § 3 a nasl. zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní, ktorá bola rovnako opatrená podpisom mandátára, ako aj žalovanej A.. Uvedené zmluvy boli v celosti určené za neplatné, a to rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 7C/158/2015 zo dňa 14. 06. 2016.

7. Z obsahu uznesenia Okresného riaditeľstva Policajného zboru zo dňa 07. 10. 2014, ČVS:ORP-299/2-VYS-LM-2014 vyplýva, že voči Š. Š., nar. XX. XX. XXXX bolo vznesené obvinenie vo veci zločinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2, ods. 3 písm. c/ Trestného zákona, a to pre viaceré skutky, ktorými úmyselne vylákal finančné prostriedky od E. A. a jej manžela R. A..

8. Navrhovanie dôkazov v civilnom sporovom konaní má priamu spojitosť s povinnosťou tvrdenia (§ 132 ods. 1, § 150 ods. 1 CSP). Povinnosť tvrdenia a dôkaznú povinnosť môže strana plniť od začiatku konania, v žalobe, vo vyjadrení k nej, mimo týchto procesných úkonov, v rámci prípravy pojednávania, pri odročovaní pojednávania. Povinnosť označiť dôkazy sa vzťahuje na všetky tvrdenia, ktoré sa uviedli v žalobe a vo vyjadrení žalovaného. Poslednou procesnou možnosťou splnenia dôkaznej povinnosti je okamih vyhlásenia uznesenia o skončení dokazovania (§ 154 CSP). Cieľom povinnosti tvrdenia a dôkaznej povinnosti je unesenie dôkazného bremena v rozsahu, v ktorom dôkazné bremeno spočíva na strane sporu, bez ohľadu na jej procesné postavenie. Nesplnenie dôkaznej povinnosti prináša so sebou také rozhodnutie súdu, ktoré vychádza zo skutkového základu zisteného z dôkazov navrhnutých stranou v opačnom procesnom postavení než je ten, kto nesplnil alebo nedostatočne splnil svoju dôkaznú povinnosť.

9. Rozdelenie bremena tvrdenia a dôkazného bremena medzi strany v spore závisí na tom, ako vymedzuje právna norma ich práva a povinnosti. Obvykle platí, že skutočnosti navodzujúce žalované právo musí tvrdiť žalobca, zatiaľ čo okolnosti toto právo vylučujúce sú záležitosťou žalovaného. Bremeno tvrdenia a dôkazné bremeno vystihuje aktuálnu skutkovú a dôkaznú situáciu konania. V priebehu sporu sa môže meniť, teda môže dochádzať k jeho prerozdeleniu.

10. V danom spore uplatnil žalobca proti žalovanej nárok z bezdôvodného obohatenia, a to v zmysle ustanovenia § 451 a nasl. Občianskeho zákonníka. Argumentoval tým, že Zmluva o spotrebiteľskom úvere zo dňa 10. 02. 2014 bola vyhlásená za neplatnú, a preto má nárok na vrátenie finančný prostriedkov poskytnutých žalovanej podľa § 457 Občianskeho zákonníka. K uvedenému sa žiada uviesť, že jediným dôkazom potvrdzujúcim tvrdenia žalobcu bol podpis žalovanej na zmluve o spotrebiteľskom úvere zo dňa 10. 02. 2014, ktorá bola v celosti vyhlásená za neplatnú. Keďže žalovaná v konaní popierala prevzatie finančných prostriedkov, dôkazné bremeno na preukázanie skutočnosti, že tieto boli reálne odovzdané, spočívalo na žalobcovi. Tento svoj nárok uplatňoval len na základe spomínaného potvrdenia v zmluve o spotrebiteľskom úvere, ktorá je, ako už bolo konštatované, neplatná. Takto vzniknutú dôkaznú situáciu vyhodnotil okresný súd v neprospech žalobcu, ktorý sa tak ocitol v stave dôkaznej núdze, pretože žiadne ďalšie dôkazy na preukázanie uplatneného nároku neprodukoval.

11. Treba zdôrazniť, že dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo (§ 191 CSP). Hodnotením dôkazov je činnosť súdu, pri ktorej vykonané procesné dôkazy hodnotí z hľadiska ich pravdivosti a dôležitosti pre rozhodnutie. Súd pri hodnotení dôkazov v zásade nie je obmedzovaný právnymi predpismi v tom, ako a s akým výsledkom má z hľadiska pravdivosti ten-ktorý dôkaz hodnotiť. Uplatňuje sa tu zásada voľného hodnotenia dôkazov. Pokiaľ bol súdu v aktuálnom spore ponúknutý ako dôkaz jedine potvrdenie o prevzatí finančných prostriedkov v neplatnej zmluve, uvedené súd nepovažoval za dostačujúce pre priznanie súdnej ochrany žalobcovi

12. Ďalej súd uvádza, že vo veci nariadil pojednávanie, ktoré sa uskutočnilo dňa 24. 10. 2017 a aj na ňom mohol žalobca uplatniť svoje nároky, navrhnúť prípadné dôkazy a byť konfrontovaný s tvrdeniami protistrany. Pokiaľ sa na pojednávaní nezúčastnil a nebolo mu tak umožnené oboznámiť sa s argumentáciou právnej zástupkyne žalovanej, ako aj opatrovníčky, potom uvedené musí ísť na jeho ťarchu. Žalobcovi nič nebránilo, aby navrhol ďalšie dôkazy a aby súdu predostrel potrebnú argumentáciu, ktorá by postačujúco podporila nárok uplatnený v danom spore (mohol napr. navrhnúť výsluch osoby, ktorá finančné prostriedky žalovanej odovzdala a pod.). Jedným zo základných princípov sporového konania je princíp ústnosti (čl. 12 Základných princípov CSP), ktorým sa umožňuje stranám sporu efektívne uplatňovať procesné práva a dosiahnuť tak naplnenie práva na súdnu ochranu. Súdu je z úradnej činnosti známe, že obvyklý postup spoločností zameraných na poskytovanie spotrebiteľských úverov v sporových konaniach smeruje k zabezpečeniu ich práv na základe písomných podaní, čo mnohokrát postačuje pre vydanie meritórneho rozhodnutia, avšak v konkrétnych prípadoch sa tak oberajú o právo úspešne ochrániť svoje práva. Pokiaľ sa strana sporu nezúčastní na pojednávaní, je to jej výlučné právo, ktoré však môže viesť (ako je tomu v danej veci) k neúspešnému zavŕšeniu súdneho konania.

13. Mechanizmus a princípy dokazovania aplikoval súd v danom spore tak, že dôkazné bremeno sa nemohlo presunúť na žalovanú, pretože uplatnený nárok nebol z pohľadu súdu dostatočne podporený príslušnými listinami ani inými dôkaznými prostriedkami. Vzhľadom na to, že žalobca svoj nárok uplatnený v spore dostačujúcim spôsobom nepreukázal (resp. podporil ho len odkazom na neplatnú zmluvu), súd rozhodol spôsobom uvedeným vo výroku tohto rozsudku.

14. Napokon súd uvádza, že nepovažoval za opodstatnené vykonať vo veci výsluch žalovanej, a to s ohľadom na jej zdravotný stav.

15. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd podľa § 255 ods. 1 CSP a § 262 ods. 1 CSP, pričom vychádzal z plného úspechu žalovanej v spore. O výške náhrady trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením, ktoré vydá po právoplatnosti tohto rozsudku vyšší súdny úradník súdu prvej inštancie.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať v lehote 15 dní od jeho doručenia odvolanie na Okresnom súde Liptovský Mikuláš. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. O odvolaní rozhodne Krajský súd v Žiline.

Podľa § 363 CSP, sa v odvolaní popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 Civilného sporového poriadku, odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov.